

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120210796
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120210796.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobkyne: M. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom: J. XXXX/XX, XXX XX Ž., štátna občianka SR, právne zastúpená: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom: Železničná 4A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom: Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 400 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 05.10.2020 domáhala zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 400,- Eur a trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 12.04.2012 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 500 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 85,15 eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70 % a RPMN 68,47 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná vrátiť bola 3 065,40 eur. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že Zmluva je v rozpore s právnou úpravou, najmä zákonom č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom, pričom absencia alebo nesúlad týchto náležitostí so zákonom spôsobuje fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy. Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 29.07.2019, sp. zn. 7Csp/35/2018 žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 873,66 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z uvedenej sumy od 06.04.2017 do zaplatenie (ďalej ako „Rozsudok“). Rozsudok Okresného súdu bol potvrdený Krajským súdom v Žiline dňa 19.08.2020, sp. zn. 6Co/238/2019, pričom súdy v rámci predmetnej zmluvy zistili najmä nasledovné nedostatky: absencia údajov o dobe trvania zmluvy, absencia RPMN ako aj RPMN uvedená v oznámení o schválení úveru je nesprávne určená v neprospech spotrebiteľa. Bolo právoplatne rozhodnuté, že Zmluva a úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že spotrebiteľ bol povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru, platby prevyšujúce istinu úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vrátiť. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom zodpovedá. Posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobkyňa má za to, že sú dané všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa uviedla, že pri nároku

na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 7 Co/100/2017) Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. V tomto prípade však možno konštatovať, že škoda spotrebiteľovi nie len hrozila, ale reálne aj vznikla. Žalobkyňa ďalej poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.05.2015, sp. zn. 11Co/159/2015. Žalobkyňa vyčíslila výšku primeraného finančného zadosťučinenia na sumu 400 eur.

2. Okresný súd žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel, dňa 22.10.2020 vydal platobný rozkaz č.k. 41Csp/80/2020-41.

3. Žalovaný podal proti predmetnému platobnému rozkazu odpor doručený dňa 08.11.2020, v ktorom uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Žalovaný poprel splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z §3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobca ani neoznačil a ani nekonkretizoval porušenie ktorého práva a povinnosti mu zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu završenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Žalovaný ďalej uviedol, že samotný záver, že žalovaný porušil práva spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy, nie je záverom o skutočnej existencii takejto ujmy a pre priznanie finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nie je dostatočný. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/111/2019 zo dňa 15.07.202. Žalobca ďalej uviedol, že uplatnený nárok považuje za neopodstatnený aj čo do výšky, pretože v danej žalobe ani žalobca nekonkretizoval žiadnymi dôvodmi, pre ktoré požaduje práve žalovanú sumu.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odporu zo dňa 23.11.2020, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, uviedla, že žalovaný iba všeobecne a paušálne popiera nárok žalobcu na primerané zadosťučinenie, hoci jeho nárok objektívne existuje a je podoprený relevantnými dôkazmi. Je nepochybné, že porušenie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. predstavuje porušenie práva žalobcu ako spotrebiteľa. Podmienka porušenia práva spotrebiteľa je splnená. O porušení týchto povinností bolo právoplatne rozhodnuté. Za predmetné porušenie pritom zodpovedá práve a výlučne žalovaný. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2017. Pokiaľ ide o sumu primeraného finančného zadosťučinenia, túto žalobca dostatočne odôvodnil s odkazom na konkrétne skutočnosti. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu a žiadala súd, aby jej vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 09.02.2021 navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Súd vo veci oznámil vyhlásenie rozsudku podľa § 219 ods. 3 CSP dňa 25.02.2021 oznámením na úradnej tabuli súdu dňa 15.02.2021, a to vzhľadom na súhlas žalobkyne ako aj žalovaného s pojednávaním bez ich prítomnosti resp. s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania (č. I. 81,82 a 91,92 spisu).

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením k veci relevantných listinných dôkazov, a to žalobou a jej prílohami (na č.l. 1-26 spisu), najmä rozsudkom sp. zn. 7Csp/35/2018, sp. zn.6Co/238/2019, odporom žalovaného (na č.l.46-54 spisu), vyjadrením žalobkyne (na č.l. 68-71, 81-82 spisu), vyjadrením žalovaného (č.l. 91-92 spisu).

8. Z právoplatných rozhodnutí súdov (sp. zn. 7Csp/35/2018, sp. zn. 6Co/238/2019) vyplýva, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľ právoplatne úspešne domohla svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo založené na porušení práva spotrebiteľa pri súčasnom nedodržaní povinností poskytovateľa úveru z hľadiska dodržania obsahových náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere. A to jednak vo vzťahu k absencii náležitostí úverovej zmluvy o konečnej splatnosti úveru, ako aj k údaj o dobe trvania zmluvy. Rovnako v zmluve v rámci údajov o schválenom revolvingovom úvere nie je údaj o RPMN za úver a termíny splátok. Pri právoplatnom konštatovaní porušenia práva žalobkyne, ktoré bolo súdom vyššie popísané je potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaný k reparácii vzniknutého stavu nepriročil.

Žalobkyňa sa domohla svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v súdnom konaní potom, čo takéto konanie iniciovala a úspešne jej právo bolo priznané, pričom čelila taktiež odvolaciemu konaniu, keďže žalovaný jej právo neuznával a prvostupňový rozsudok napadol odvolaním. Z textu zákonného ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že základným predpokladom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, čo žalobkyňa splňa. Okrem formálnej podmienky vyžadovanej zákonom, má súd za to, že sú taktiež dôvody na strane žalobkyne, ktoré vzhľadom na individuálnu povahu jej sporu priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujú. Žalobkyňa sa musela svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia domáhať súdom, keďže žalovaný neplnil dobrovoľne a žalobkyňa bola nútená iniciovať súdne konanie jednak na súde prvého stupňa a následne čeliť odvolaciemu konaniu. Je potrebné taktiež konštatovať, že porušenie práva žalobkyne nielenže bolo spôsobilé privodiť jej ujmu ako spotrebiteľovi, ale takúto ujmu jej aj privodilo, keď spotrebiteľka nad rámec svojich povinností uhradila celkovo sumu 1 873,66€. Navyiac zákon č. 250/2007 Z.z. nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola vôbec spôsobená ujma. Súd považuje sumu 400,- € za primerané zadosťučinenie. Pre svoju úvahu o výške primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch mal súd k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých pri svojich úvahách vychádzal, prihliadal na to akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobkyňa zdôvodňovala, aké dôkazy v tomto smere označila. V tejto súvislosti možno poukázať napr. na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo 147/2007, 6Obo302/2006, podľa ktorých napriek tomu, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je nárokom objektívnym, ktorý nie je viazaný na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok, je treba mať na zreteli, že finančné zadosťučinenie a jeho výška má byť „kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel“ resp. „prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť“. Súd o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažoval v intenciách daného sporu a vychádzal z konkrétnych zistených skutkových okolností, prihliadol na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsah nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd jej preto priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.